

BPA – Formidlingen

Til Folketingets:
Socialminister samt socialudvalg
Sundhedsminister samt sundhedsudvalg
Justitsministeriet samt udvalg
Det Centrale Handicapråd

CVR. NR. 37 46 53 56

Læskovvej 212 B

4632 Bjæverskov

Mobil: 20 85 77 19

Mail:

post@bpaformidlingen.dk

sikkermail@bpaformidlingen.dk

Kopi: Dansk Erhverv

Sorø den 9. juni 2023

I forbindelse med at BPA – Formidlingen ved Pia Volder, Driftschef og Jeanne Jeppesen, Socialrådgiver og Arbejdsmiljøkonsulent endnu engang læser en artikel fra Altinget.

“Kommuner presser prisen, så firmaer må sige nej til at hjælpe handicappede”

<https://www.altinget.dk/nyheder/artikel/kommuner-presser-prisen-saa-firmaer-maa-sige-nej-til-at-hjaelpe-handicappede>

Da BPA – Formidlingen er et Arbejdsgiverfirma med BPA-borgere, kommer vi meget i kontakt med disse problemstillinger og de konsekvenser som kommunernes og desværre Ankestyrelsens behandling af handicappede desværre har. Som opfølgning på denne artikel føler vi, at vi derfor, at vi er nødt til at gøre opmærksom på, at denne praksis stadig forekommer og at Ankestyrelsen med deres afgørelser efterhånden har udhulet og fuldstændigt ødelagt formålet med BPA-ordningen.

Det nu blevet en “trend” for kommunerne at FRATAGE handicappede deres hjælp jf. SEL § 96-BPA. For dem der får frataget deres hjælp jf. SEL § 96 er begrundelsen ofte:

1. “du kan ikke længere varetage arbejdsgiver og arbejdsleder funktionen”.
2. “du opfylder ikke betingelserne for § 96 da din hjælp kan dækkes via §§ 83 og 97”
“du har progredierende Sklerose og sidder i kørestol...”

De mest brugte forklaring, som bruges fordi de i mange tilfælde benyttes til borgere som ikke har overskud og eller økonomi til at anke sagen.

Disse sager når aldrig eller som regel ikke, til Ankestyrelsen.

Dem som klager over afgørelsen bliver ofte trukket igennem et enormt maskineri fra kommunens side, indtil de til sidst opgiver, eller i få tilfælde afgår ved døden, inden der kommer en afklaring.

Sagen kommer ofte i Ankestyrelsen som laver en hjemsendelse og så starter det hele stort set forfra. Kommunen fastholder deres afgørelse, der klages igen, sagen ender endnu engang i Ankestyrelsen.

Inden der kommer en afgørelse, er borgeren “kørt” så langt ned psykisk, at det er svært hvis ikke umuligt at komme videre eller op igen. Presset på den enkelte er enormt.

Dertil kommer det pres som alle handicaphjælperne kommer igennem. Sådan en sag har/kan få uoverskuelige konsekvenser for alle involverede i BPA-ordningen. Det psykiske arbejdsmiljø bliver påvirket i en sådan grad at sygeperioder bliver forøget (vores påstand).

Nogle får NEDSAT deres hjælp jf. SEL § 96, med begrundelsen at deres **progrederende** funktionsevnededsættelse(r) er blevet bedre.

Denne vurdering kan være uanset hvad lægeerklæringer fra sygehuse, Neupsykologiske vurdering og egen læge beskriver.

Pga. Ankestyrelsens afgørelser om sektoransvarlighedsprincippet, truffet uden hensyntagen til om det er hensigtsmæssigt og i overensstemmelse med formålet med SEL § 96, afgjort, at enkelte sygeplejeopgaver, som altid har været opgaver handicaphjælperne har kunnet udføre i overensstemmelse med et hospital/læge, nu skal udføres af kommunens sygeplejerske.

Jf. Reglerne om delegation er det fuldstændig i overensstemmelse med reglerne, at hjælperne udfører disse opgaver men efter Ankestyrelsens afgørelser, hvor de overhovedet ingen stilling tager til delegationsreglerne, giver de kommunerne medhold i at opgaverne skal udføres af kommunens sygeplejerske. Med denne omlagte praksis, så nedsættes hjælpen til BPA-borgeren.

Hele formålet med BPA-ordningerne om "fleksibilitet og et liv så normalt som muligt" bliver sat ud af kraft, hvis BPA-borgeren skal blive hjemme så kommunens sygeplejerske kan udføre det de skal, når de altså har tid. Der skal laves helt klare regler for de sygeplejeydelser som handicaphjælperne udmærket er i stand til at udføre. Når der er tale om en BPA-borger BØR lovgivningen ændres, så det er sygehuset der uddelegerer opgaverne direkte til BPA-borgeren og simpelthen springer kommuneledet over.

FX:

Vi har en BPA-borger som i 30-40 år har haft handicaphjælper som har udført sygeplejeydelserne i overensstemmelse med delegationsreglerne og uden nogen problemer. Kommunen har nu fundet på, at disse ydelser skal tilbage i kommunens regi uanset konsekvenserne for BPA-borgeren.

Kommunen eller måske rettere sygeplejersken har meddelt at det er sygeplejerskens autorisation er på spil, hvis der er noget der går galt. Dette har vi endnu ikke fået dokumentation for selv om sagen har været i Ankestyrelsen.

Ankestyrelsen har udelukkende taget stilling til, om sygeplejeydelserne time- og betalingsmæssigt skal indgå i BPA-udmålingen eller ej. På grundlag af dette så fik kommunen selvfølgelig medhold pga. Ankestyrelsens manglende brug af delegationsreglerne og vejledning til kommunen om at bruge delegationsreglerne. BPA-borgeren har selv måttet finde delegationsreglerne til kommunen, og har selv fundet ud af at en samtykkeerklæring er løsningen. Desværre ser det stadig ud til at kommunen ikke vil skele til delegationsreglerne og der er sagen stadig ikke afsluttet.

Det er udelukkende fordi BPA-borgeren har ressourcerne til at føre denne "kamp", at BPA-borgerens handicaphjælper stadig udfører sygeplejeydelserne. Hvad med alle de BPA-borgere som ikke selv har ressourcerne og måske hjælp ude fra? De bliver ladet i stikken.

Hvis borgeren bliver indlagt på sygehuset eller bare skal til kontrol/undersøgelse går det helt galt. Igen pga. sektoransvarlighedsprincippet forventer kommunerne at sygehusene "overtager" rollen som hjælper. I praksis betyder det, at en handicappet person skal have stillet én eller flere personer til rådighed af sygehuset uanset at alle ved, at dette ikke på nogen måde kan lade sig gøre. Ved indlæggelser forventer kommunerne at "hjelperne" bare kan tvinges på ferie, afspadsering og eller direkte afskediges, så længe borgeren er indlagt. Hvorledes skulle denne praksis skulle kunne lade sig gøre i virkelighedens verden. DET KAN DET IKKE. Ikke nok med at borgeren kommer i klemme, så kommer også sygehuset i klemme. Sygehuset kan ikke stille personale til rådighed for én person i det timetal som kommunen har vurderet at borgeren SKAL have hjælp. Det kan være lige fra få timer til døgn.

Det er ganske enkelt uholdbart at der ALTID skal diskuteres med kommunerne om, at deres praksis eller forventninger ikke kan lade sig gøre. Diskussionerne opstår hver eneste gang.

Hverken som borger, hvis denne er både arbejdsgiver og leder, eller som arbejdsgiverfirma er denne praksis lovlig. Den kan ikke gennemføres pga. de ganske almindelige arbejdsretslige regler. Hjelperne er også mennesker der er beskyttet af arbejdsmarkedsreglerne og evt. overenskomster og er ikke bare robotter som kommunerne kan skalte og valte med som de lyster.

Udover det beskrevne ovenfor, så er det nødvendigt at der fra Folketingets side tages stilling til, om BPA-ordningerne og hele det specialiserede område fortsat skal være afhængige af kommunernes økonomi eller om hele område skal væk fra kommunerne.

Én ting er sikkert. Det findes i øjeblikket ingen form for ensartede behandlinger på området. Handicappede og kronisk syge bliver behandlet/mishandlet i en sådan grad, at der burde være langt mere fokus på området end der er. Retssikkerheden hænger på træerne og venter på aktivering.

Kommunerne gør alt for at få BPA-ordningerne tilbage i hjemmeplejen. En hjemmepleje som i forvejen skrænter og bestemt SLET ikke kan ud- og/eller opfylde de udfordringer som handicappede og kronisk syge står overfor. Problemet er at det er 2 forskellige økonomiske kasser med 2 forskellige refusioner (min mistanke) og ikke hensynet til det enkelte individ. Empati og forståelse er fy-ord.

Der er for os ingen tvivl om, at FRATAGELSERNE / REGULERINGERNE hænger sammen med kommunernes mere pressede økonomier samtidig med at det bliver svære og svære at få bevilliget ordningen.

For at der ikke skal være nogen tvivl, så bestræber vi os på at hjælpe de handicappede og kronisk syge borgere som henvender sig til os uanset om de har en BPA-ordning eller ej også selv om vi er et arbejdsgiverfirma med BPA-borgere jf. SEL § 96.

Hvis der er spørgsmål til denne skrivelse, står vi gerne til rådighed og vil meget gerne mødes for uddybende samtale.

Med venlig hilsen

BPA – Formidlingen

Pia Volder Jeanne Jeppesen
Driftschef Socialrådgiver og Arbejdsmiljøkonsulent